

REGNŐ.

Pesten csötörtökön november 1^{én} 1838.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is vált-hatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

ELBESZÉLÉS.

H e l o i s e.

(Igaz történet. Lalire Clemence után.)

Heloise szép 's kecses, jelentős ábrázattal birt, melly első tekintetre benyomást tesz, és sokáig hagy visszaemlékezést maga után. Férje, Darney Lucien, mint mondjuk, szép férjfi vala; vonásai a' nélkül, hogy szabályszerűleg szépek voltak volna, összehangzának; homloka magas és szabad vala; szép fekete szemöldök árnyékolák-be igen szelid kék szemeit. — Ők kecses pár valának; olly szerencsésen éltek egymással, arczaikon a' szerencse olly kinyomása, a' jövődőben olly bizakodás mutatkozék, hogy akaratunk ellen is kísértük őket szemeinkkel. — Egy év óta Darney minden örömét éldele olly házasságnak, mellyben illedelem 's családi ohajtások megegyeznek a' szívvvel. Ő gyöngéden szereté nejét, egy kívánságát sem tagadá-meg, egy szeszélyét sem hagyá kielégítettlenül; nem volt ünnepély, hol ő mások fölött ne ragyogott volna; nejeért semmi fényüzést nem tartott nagynak; mosolyával eléggé volt megjutalmazva. — Ború eddig nem zavará szerencséjüket; mosoly még soha nem tűnt-el Heloise szép ajkairól. — De minden emberi szerencsének megvan a' maga végpontja, 's neki is ezt kelle tapasztalnia.

Egy estve felkészült Riaucourt asszony, anyja régi barátnejának, fényes táncmultságába. Csudálkozván Heloise, hogy férje, ki után várt, még nincs felkészülve, szobájába ment, 's csaknem elijedt, midőn őt hálóköntösben számolással foglalkozva lelé. — „Az Istenért, Lucien, mit gondolsz? az óra 10; elfeledkeztél a' bálról?” — „Nem, gyermekem — szólt mosolygva Darney — nem; dolgom van, 's azt hívém, kedvemért lemondasz a' multságról.” — De midőn neje homlokán mutatá a' felleg, hogy sokat kívánt okosságától, hozzá tévé: „Nem, én igazságtalan vagyok; te sokkal szebb vagy, semmint velem megelégednél; menj Heloise! menj a' bálba, mulass; én honn maradok, 's rólad megemlékezem!” — Heloise kétségbe akart esni, 's esküvék, hogy Riaucourt asszony-

hoz egyedül nem menend. Ezután egy kis házassági jelenet következik, melly feldult néhány szép áltatást, 's Darney asszony egy óra mulva még is a' bálban vala, számos csudálótól környeztetve, 's minden nőtől irigyeltetve, kik hasztalanul merének vele pályázni. Ez idő óta Heloise gyakran jelent-meg férje nélkül a' bálodalszínházban 's a' t. mihez utóbb hozzá szokott. Riaucourt asszony volt kísérőnéje, 's ennek unokaöcscse, Riaucourt Alfréd, gavalléra. Mig a' fiatal nő örömmel élt egészen, az alatt férje a' legfeszültebb szorgalommal törekvék meggátolni a' zavart, melly mértékfölötti kiadásokkal vagyonát fenyegeté. — Heloise nem vevé észre a' feláldozást, nem érté bús hangulatát férjének, ki nemes eltökéleténél maradván, neje kedvéért a' multságokról lemondá, csakhogy őt legalább külsőleg szerencsésnek tegye.

(Vége következik.)

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

Legelső fölmenetel a' Montblancra.

(Vége.)

„Elértettük, hogy a' helységbeliek minket megismertek, a' doctort hosszú kabátjáról, engemet rendes öltözetemről. Ők kalapjaikkal integettek felénk, én kalappommal feleltem, a' doctor pedig kendőjét lebegteté.“

„Bár felvidult is a' doctor egy kevéssé: még is úgy látszott, hogy minden erejéből kifogyott, és sem az alatt levők bátorítása, sem biztatásaim, hogy mindjárt elérjük a' csúcsot, nem birhatták reá, hogy csak egy lépést is tegyen előre. Miután minden ékesen szóllásomat kimerítém, 's láttam, hogy vele csak időmet vesztegetem, tanácsoltam neki, hogy mint csak kitelhetik, óvja magát a' hidegtől, és mennél többet mozogjon; mire ő igennel felelt, csakhogy megszabadulhasson tőlem, 's magát nyugalomba helyezhesse.“

„Magam is csaknem egészen meredt valék; azonban égett boros üvegemet még is nála hagytam, 's egyedül útnak indultam: de megigérttem, hogy ha a' csúcsot elérendem, visszajövök, őt felviendő.“

Igen igen — mondá ő immel ámmal. Még egyszer intettem, hogy le ne üljön, hanem ide 's tova mozogjon; 's ez után elhagytam. Alig mentem három lépést, már láttam, hogy leguggolt, 's hátát a' szélnek fordította, mi még is előrelátás volt tőle.“

„Most már semmi legyőzendő akadály nem állott többé előttem, de lélekzetem minden léptemmel nehezült, 's mint valamelly mellkóros minden tiz lépésre meg kellett állnom, hogy magamat kipihegjem.“

„Ugy tetszett, mintha tudóm sem volt volna; mellemet egészen üresnek érzém. Zsebkendőmet összehajtva számra kötöttem, 's azon keresztül szívtam a' levegőt, mi egy kis könnyebbségemre vált.“

„Azonban a' hideg mind inkább erőt vett rajtam, 's egy negyed óranyi ut egy órába került. Fejem lecsüggött, 's minden előrenézés nélkül tovább haladtam. Egyszer olly ponton lelém magamat, honnan a' hó már folyvást lefelé süllyedt. Ezen megijedvén, körül nézem magamat, 's látom, hogy a' Montblanc csúcsán állok.“

„Gyorsan körülpillanték, félvén a' csalódástól, hogy talán körüllem még magasb helyet találандok, melyre felmászni sem erőm sem kedvem nem volt volna többé; mert úgy tetszett, mintha lábom fejét csak saruim^o kötnék lábszáramhoz.“

„De nem, én nem csalódtam. Útamnak 's fáradalminnak célját elértem. Olly ponton állék, melyet még nem illetett emberi láb soha, 's melyhez még sas vagy zerge sem emelkedék-fel. Felmásztam a' Montblancra ön erőm és szilárd akaratomból, minden más segedelem nélkül. Mindent, mi körülövedzett, magaménak hittem. Királya valék Montblancnak, és szobra e' roppant talajnak. — Milly dicsőség ez reám nézve!“

„Illy gondolatok után, melyek villám-sebességgel villantak keresztül lelkemen — Chamouny felé fordultam, 's kálapomat botomra akasztván, vele integettem. Látcsőmen kivehetém, hogy engemet látnak, 's jeladásomat vizsnozzák. Alattvalóim a' völgyben láttak engemet, — egész falu a' téren állott.“

„Alig multak-el e' lelkesülés pillanatjai, mindjárt szegény uti társamról gondolkodtam, 's lehető sebességgel nevét kiáltozva hozzá siettem; de nem kevésbé voltam megrémülve, midőn szóllításaim felelet nélkül maradtak. Egy óranegyed mulva megpillantám őt egészen összezsugorodva minden mozgás nélkül feküdni, 's midőn hozzá értem, fejét lába közé dugva, alvó macskaként meggörbülve lelém.“

„Midőn vállára üté, fejét lassan felemelte. Tudtára adtam, hogy én a' Montblanc csúcsát elértem! de ez őt nem igen látszott érdekelni, 's csak azt kívánta, vinném olly helyre, hol magát kényelmesen kialhassa. Én emlékeztetém, miért jött ő el, t. i. hogy a' hegyre felhágjon, melyre neki fel is kell hágnia; egyszersmind hatalmasan megráztam, 's karját megfogván, nehányat lépni kényszerítettem; mit ő minden lelki jelenlét nélkül látszott tenni, 's mindegy volt neki, akár le, akár felvittem.“

„E' kevés kényszerített mozgás sebesebb keringésbe hozá vérét. Későbbben kérdé tőlem, nem volna-e történetből zsebemben még egy pár ollyan kesztyű, millyek kezemen vannak, melyek elég me-

leget tartottak, mivel nyulbőrből voltak készülve, 's az ujjakat nem választák-el egymástól. Helyzetemben kesztyűimet testvéremnek sem kölcsönözhetém; az egyiket oda adtam ugyan neki, 's ez volt minden, mit tehettem.“

„Este hat óra után mindketten a' Montblanc csúcsán állottunk. A' nap vakító fényben ragyogott, 's az ég még is setét kéknek látszott, és néhány csillagot tisztán láthattunk. Ha lefelé néztünk, jég-nél, hónál, 'sziklánál, repedezett hegycsúcsoknál, 's zúzott hegyeknél egyebet nem láttunk.“

„A' Dauphiné-t átvágó 's Tirolisba messze elenyésző roppant hegláncz nap sugaraitól világított 400 jégcsúcsát villogtatta felénk; 's alig veheténk észre a' roppant jég- 's hó -tömeg közt egy két zöld pontot; a' genfi, és neuenburgi tavak csak alig látszó kis kék foltoknak tetszettek; éjszakketre a' magas hegyű Schweitz örökös hóval fedett halmai terültek-el; oldalt éjszakra az alsóbb Schweitz, mellynek minden hegyei — jöllehet közöttük 7.000 lábnyi magasak is vannak — mintegy elenyésztek, 's az egész csak zöld lapályként tűnt előnkbe; délkeletre láttuk Piemontot egész az Apenninekig, 's Lombardiát egész Mailandig.“

„Paccard mind erről semmit sem tudott. Elmondám neki, mit láték; de ez őt nem igen érdekelte. Semmi fájdalmat, semmi fáradságot sem éreztem többé, 's azon nehézség is, melly miatt az előtt egy órával vállalatom csaknem dugába dült — nagyobbára eltűnt; mert meglehetősen könnyen lélekzettem; 's harmincz három perczig maradánk a' Montblanc csúcsán.“

„Az indulás ideje már elérkezett; mert a' napból alig volt még három óra hátra, 's ugyan csak sietnünk kellett, ha a' hókörnyék-ből még az nap le akaránk jutni. A' doctort karon fogám, a' völgybelieknek még egyszer inték, 's ezzel gyorsan lépkedtem lefelé.“

„Minden nyom nélkül haladtunk lefelé, mivel azon nyomot, mellyet felmenetünkör törtünk, a' szél már behordta, 's csak a' botjainkkal szurt lyukakat láhattuk itt ott a' jég takaróján. A' hideg rendkívüli lett, 's a' szél olly erősen fujt, hogy minden pillanatban a' megfúlástól féltettünk.“

„Paccard olyan volt, mint a' gyermek; minden értelem, 's akarat nélkül. Én őt vezettem, ide 's tova taszigáltam, sőt hol az út rossz volt, vittem is a' nélkül, hogy ő tudta volna mi történik vele. Setétedni kezdett, midőn a' nagy jégsíkon, egy hóhidon, keresztülmentünk, 's a' hó-sík alatt meglepett az éj. A' doctor minden száz lépésnyire megállott, kijelenté, hogy tovább nem megy; mert ő aludni, nyugodni akar; csak erőszakkal vihettem tovább.“

„Tizenegy órakor leértünk a' hókörnyékről, 's itt már földet érhetek lábaink. Ezután még egy óránál tovább mentünk csak tapogatódzva a' nélkül, hogy csak legkevesebbet is láthattunk volna.

Most már megengedtem társomnak, hogy leüljön, 's midőn a' gyapjú-paplannal be akarám takarni, észrevettem, hogy kezei fagyos meredtek. Figyelmeztetém reá, 's ő ezt felelé: „meg lehet, hogy elfagytak; mert én őket többé nem érzem.“ — Magamnak is azon kezem, mellyre az ő szűk kesztyűjét huztam, meredt volt. 'S midőn tréfálva mondtam, hogy kettőnknek három fagyott kezünk van, vele nem sokat gondolt, 's csak aludni akart. Mindazáltal ama jó tanácsot adta, hogy a' fagyott tagot hóval dörgöljem; 's mivel a' gyógyszer nem volt messze, rajta kezdettem a' műtétet, 's magamon végeztem. Nem sokára vissza tért a' vér a' felengedett tagokba, 's vele a' meleg: de ezt olly erős fájdalom követte, mintha minden eret tüvel szurkáltak volna. Uti társomat paplanyába takartam, egy kiálló szikla alá fektettem, darab kenyeret 's egy ital égett bort nyújtottam neki. Ez után szorosan egymás mellé feküdtünk, 's csak hamar mindketten mély álmomba merültünk.“

„Reggel a' doctor e' szavakkal költe-fel: „Balmat! micsoda különös az, hogy én hallom a' madarakat csevegni; 's még sem látom a' szürkületet; szemeimet nem tudom-e felnyitni, vagy megvakultam?“

Szemei annyira ki voltak nyilva, mint a' bagolyé. Én azt mondtam, hogy bizonyosan csalódik; mert szeme külsejéről ítélve neki nagyon is jól kell látnia. — Havat kért most, mellyet tenyerében égett borral felolvasztott, 's vele szemeit megnedvesíté. De azután sem látott többet; 's most már hinni kezdé, hogy szemei világát valójában elvesztette.“

„Megfogta hátul podgyászat, 's utánam ballagott. Így értünk-le a' la Côte nyugvóig, hol elhagytam a' doctort, 's feleségemet megnyugtadni haza siettem. Paccard lassanként tökélyesen viszsanyerte látását, 's 1831-ben 97 éves korában halt-meg; 's még kevéssel halála előtt szemüveg nélkül olvasott. Én feldagadt 's felrepedezett arcczal értem haza.“

„Négy nappal ezután Genfbe mentem tervem teljesültét Saussure urnak hirül viendő, miről már őt a' montblanci utam után Chamouny-ból Genbe utazott Angolok értesíték. O késedelem nélkül velem jött, 's vezérlésem alatt akart a' hegycsúcsra feljutni: de a' rossz idő miatt akkor csak a' la Côte csúcsáig mentünk; 's csak következő évben hajthatá nagy tervét tökélyességre.“

J e g y z e t. A' Montblankra már eddig 18-szor hágtak-fel tudományosan kimivelt férjfiak, úgy mint: 1776. augustus 9-dikén

Paccard dr. és Balmat Jakab, mindketten Chamouny-iak; — 1787. aug. 3-kán Saussure, Genfből: — 1787. aug. 9-kén Beaufroy Angol; — 1788. aug. 5-kén Woodley; — 1802. aug. 10-kén a' kurlandi Dortsesen és a' lausanni Forneret; — 1812. september 10-kén Rhodas Hamburgból; — 1818. aug. 4-én Matezevski Lengyel; — 1819. június 19-kén Rensselaer és Howard Északamerikaiak; — 1819. aug. 13-kán Undnell Angol; — 1822. aug. 18-kán Elistold; — 1823. sept. 4-dikén Jackson; — 1825. aug. 26-dikán Clark, és Marham-Shervill; — 1827. jun. 23-dikán Fellous és Harves; — 1827. aug. 9-kén Auldjo Angol; — 1831-ki nyáron ismét két — 1834. 's 1836-ban háromhárom Angol; — és 1838. sept. 2-dikán Dangeville francia kisasszony. **K—v—s. E.**

PESTI VIZSGÁLÓ.

A' vizár által károsult budapesti szegények számára multhétén e' lapok kiadójához ismét 4 ezüst forint küldetett a' n. gyöngyösi casino pénztárából és ezen intézet egyes tagjaitól, melly e' lapok 83-dik számában ugyan e' jótékony célra onnan áldozott 's 96 ezüst ftból állott nemes ajándékkal együtt már most 100 pengő ftot tesz. — Ezen újabb pénzmennyiség már az illető helyen benyújtott. — E' lapok kiadója e' szerint az említett célra 249 ftot 24 krt pengő pénzben volt szerencsés öszveszerezni.

„Erős“ gőzhajók mult vasárnap (oct. 28-kán) délelőtt érkezék-meg Pestre az alföldről három terheit nagy hajót vonván maga után, mellyeknek egyikén 300 hizott sertés vala. Ez első példa, hogy nálunk illy mennyiségben állatok hozattak hajón felfelé. A' hajó alakja annyiban különbözött másokétól, hogy a' viz színén fölött látszott, vagy is, egész felső része ugy vala készítve, szellő-nyerhetés végett, valamint alföldön a' kukoriczagórék szoktak lenni. Egyébiránt fedve volt, valamint egyéb Dunahajók.

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

Sajgató hal. — Porter egy sajgató halat, mellyet Amazon folyam medrében fogtak, mutatott-be Londonban az állattani (zoologi) társaságnak. A' 7 fontot nyomó 's 4 láb hosszú hálnak villanyos renditései olly erősek, hogy a' hor-dót, mellyben áll, több ízben megrendíti. Porter ur tudósítása szerint két ló, mellyet illy halak által lakott folyamba vittek usztatni, a' villanyosság szörnyű csapásai miatt elveszett. Buffon, Humboldt és Cuvier már értekeztek a' sajgató halról, mellyet a' Négerek sátánnak neveznek. Hondoures bay-ben 's déli Amerika álló vizeiben számosan tanyázik a' sajgató hal.

Ikrek. — Ama nevezetes Rita Krisztina és a' siami ikrek mellett említést érdemel következő természeti tünemény is. Angol ország egy ritkasággal bir, melly tudósnak és kandinak tanulmány és ámulatul szolgált. A' glocesteri grófságban egy iker pár született, kiknek testök hátuknál ösz-szenöve volt. Mindkét csecsemő különös emlőt szopott, mindkettő felnőtt, és 27 esztendeig élt. Tehetős emberek gyermekei levén, mindenik jó nevelést kapott; az az, mindenik neméhez illőt. A' komoly természetű fiú élő nyel-vek tanulásával foglalkozott, a' sokkal élénkebb leány zenét és más mulat-tató művészségeket tanult; de a' tánczot, mellyet testvére nem kedvelt, nél-külöznie kellett. Minthogy pedig a' leány 18-dik évében már jeles zongorázó

volt, a' fiúnak, míg testvére zongorázott, levegőbe szegett fejjel 's visszahajlott testtel kellett őt hallgatni, vagy pedig magát olvasással mulatnia. E' miatt némi kis czivódások keletkeztek a' testvérek között, melyeket a' szülők bölesessége azonban csak hamar megszüntetett az által, hogy mindeniknek órát szabott ki a' multság és tanulmányra. A' gyermekek forrón szerették egymást. Legesekelyebb koczódást is egymásnak ölelésével végeztek, mely mellett fejüket egymás felé fordíták. Ha valamelyiknek baja volt, a' másik is mind addig szomorgott és szenvedett, míg testvére jobban nem érzé magát. Ha a' fiú irt. testvére fejét a' mennyezet felé fordítván, olvasással vagy himzéssel mulasztá az időt. Illy tünemény természetesen sok kíváncsit csodított a' házhoz, azonban csak keveseknek adatott azon szerencse, hogy az ikerpárt láthassák. Természetbuvárok és haszonkémlok gazdag ajánlatokkal igyekeztek a' szülöktől gyermekeiket elcsalni; de ezek minden ajánlatot megvetének; míg végre a' halál kedvező ajánlat nélkül is megfosztá őket gyermekeiktől. Egyik megbetegedvén közülök, ágyba esett, 's csak hamar meg is halt. Testvére halálán mérték fölött szomorkodván a' másik, minthogy az elhidegültnek már rothadásba indult tetemét is hátán kelle hordania, kétségbe esett, 's nyolcz nap mulva hasonlólag meghalt. Azonnal el is temették mindkettőt.

Törpe-fa. Correzé kerületben Puy mellett egy gesztenyefa van, melynek magassága csak 20 láb, törzsének terjedtsége pedig 42. Természetbuvárok úgy hiszik, hogy azért lett oly vastag, mivel minden három évben rendszeren megmetszették.

Veszettség elleni szer. Bizonyos uj-yorki orvos azt állítja, ha a' veszett állat által okozott sebbe néhány csep ásványsavany öntetnék, a' víz-iszony elmellőztetik.

KÜLÖNFÉLE.

Föld alatti tanya. Ne higyjék olvasóink, hogy e' név alatt tán az alföldi földbe vájott viskókról, vagy a' pesti áradás által kiöntött szerencsétleneknek illy nemű lakairól szövellünk; nem, országunkból ki, a' fagyos éjszakra megyünk, egy földalatti tanyát megnézendők, melyről a' „rózsák“ című folyóirathban ez áll: „Neápolban utszán éjszakáznak a' lazzaronik, szent Pétervárt föld alatt. E' föld alatti tanya a' szénapiacson joniai szép oszlopsorokon nyugszik. Képzelsenek maguknak olvasóink két három ivhajlason üregeket, melyek falak, oszlopok 's boltozatokra könyökölnek; képzeljék mondom az üregeket a' füst és gőztől fényes feketének, 's első és felületes fogalmuk meg lesz e' tanyáról. Egyik szegletében e' csinos veremnek iszonyú kemence van, a' Vezuv torkolatjaként örökös füstöt és lángot okádó. Mindennek, ki fáradalmai után a' nyugalom karába akar dűni, nyaláb szalma kínálkozik. Barátságosan nyílnak meg a' sötét üreg ajtjai, 's minden fáradt vándornak védhelyet ajánlanak. Ez tehát egyetemes gyűlhelye a' napszámos, városba jött falusiak, 's a' dolgozó nép minden osztályának, kik vagy lakjaik távolsága miatt, melyek néha 5—6 versztnyre feküsznek, az utat megkimélni akarván, hogy reggel korábban munkához láthassanak, — vagy más enyhely szűkében ide tolongnak. Gyakran megtörténik azonban, hogy mielőtt ez alvilágba szállnának, az átelleni koreszmában kissé megkötyagosodnak, 's a' tanyába ereszkedésnél a' sulyegyent elvesztik. Igaz, ilyenkor kissé kemény az ágy; de azért még is nyugodtan alusznak, 's álom- és mámor-szerezte boldogságukban a' japáni császárral sem eszerélnének. Az orosz

mindig ott marad fekvé, hova bukik. Az ajtónok mellett egy vendéglő is van, melly a' korgó gyomor követeléseit kielégíti; itt az éhes fejedelmileg vendégtetetik-meg hus-, hal-, lepény 's olajos pástétom-maradékkal. Reggel 5 óra felé megnyílik az alvilág öble, 's külön nemű kigőzölgésből alakult gőzoszlopot lehel-ki. Száz meg száz alak, egyik különösebb a' másíknál, tűn elő az árnyékvilág gyomrából, és szétozsolva munkához lát.

Sir barátja. A' „Nottingham Review“ ezt írja: Weatley M-t, városunknak egyik tehetős polgárát, különös mania szállta-meg. Koporsóját több év óta tartja már készen szobájában, a' mellett azonban vigan él, 's testét bőven táplálja. Háza szomszédságában nem rég egy új temető nyitattván-meg, új alkalmat nyert különös eszméjéhez még inkább ragaszkodni. Ugyan is egy darab földet megvásárolván, sirbortot építtetett magának, mellyet a' legjobb ízléssel elrendezett virágok díszesítnék. Jövőre itt akar nyaratszaka lakni, 's foglalatosságtól mentt óráit olvasással és e' borzadályt okozó helynek vizsgálgatásával eltölteni. E' csinos nem temető hanem kertnek bámulására csoportosan tódul a' nép. Weatley, kinek egészségére panaszozni még eddig nincs oka, 64 éves.

EMLEKMONDÁS.

M u l a n d ó s á g.

Gyors enyészettel forog a' jelenlét,
A' dicső herost örök éj borítja,
Büszke márványán kihál a' csudált név,
'S fű lepi sirját.

KÖLCSEY után —

Érzés. — Vannak érzések az emberi szívben, melyeknek nem tudunk nevet adni.

B. JÓSIKA után K. H. K. J.

Álfény. Fénykör övedzi gyakran, fájdalom! az érdemteleneket is; de felsűt a' való napja — mert fel kell sütnie — 's mint gőzt oszlatja- szét az álsugárokat.

HÁBOR N. Enyedről.

Gnómák. A' test virágzása jól esik ugyan a' szemnek, de csak a' szívnek nemes gyümölcse enyhíti-meg a' lelket.

A' tapasztalatlan úgy áll a' rossz körben, mint mérges virágok között a' gyermek.

KOVÁCS MARIA.

Szórejtvény.

Négy betű; létez föld színén,
'S ha megérett, pirosul:
Véghármát csak úgy nyered, ha
Ügyed segéddel párul.

Első hármam az embernek
Emésztye gyomrában dul,
Előtagom ékvonással
Orvosra ritkán szorul.

BELLAÁGH JÓZSEF.

Előbbi rejtvény: 1) A' gyujtófát. — 2) A' rák. — 3) A' rákban; mert kötélverés közben mindig háttal, visszafelé mennek. — 4) Az árnyékot.

Figyelmeztetés. E' folyóiratnak Pesttől távolabb-lakó t. pártfogóit, kik jövő 1839-ki évi lapjainkat is járattani ohajtják, illőleg figyelmeztetjük, hogy a' pesti közlő vására jövendő alkalmak által legkönnyebben felküldhetik folyóiratunk jövő fel évi (6 pgó ft.) díját egyenesen a' szerkesztői hivatalba

Szerkesztő Mátray Gábor, halpiazcon alul, a' Duna partján. 114. szám alatt.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utoza 612.